

INSCRIPCIÓ GRAVADA SOBRE UN *DOLIUM* DE LA VIL·LA ROMANA DE CAL·LÍPOLIS (VILA-SECA, TARRAGONA)

JORDI LÓPEZ VILAR

Institut Català d'Arqueologia Clàssica

JOAQUÍN RUIZ DE ARBULO

Universitat Rovira i Virgili

Institut Català d'Arqueologia Clàssica

RESUM

Es presenta i contextualitza una inscripció de capacitat realitzada sobre un *dolium* de la vil·la romana de Cal·lípolis de la Pineda (Vila-seca, Tarragona).

ABSTRACT

A capacity inscription, carved on a dolium found at the Roman villa of Cal·lípolis (La Pineda, Vila-Seca, Tarragona) is presented and set in its context.

Paraules clau: *Dolium*, epigrafia, vil·la romana de Cal·lípolis, ager *Tarraconensis*.

Keywords: *Dolium*, epigraphy, Roman villa of Callipolis, ager *Tarraconensis*.

La vil·la romana de Cal·lípolis se situa a La Pineda (Vila-seca, Tarragona) i és força coneguda a partir de mitjan de segle XX arran de la troballa del mosaic dels Peixos, un dels millors que llueix el Museu Nacional Arqueològic de Tarragona. El jaciment ja havia estat descobert molt abans, i fins i tot Mn. Serra Vilaró, abans de la guerra, hi va fer un sondeig on va trobar estructures arquitectòniques i ceràmica. Tot i això, no s'hi feu una intervenció d'envergadura fins el 1955 en que s'excavà una part de la vil·la que donà lloc al descobriment del mosaic, que fou extret i dut al museu l'any 1960. Posteriorment s'hi instal·là en aquell lloc, els anys 70, el càmping Callípolis. Els anys 1974 i 1979, a l'obrir rases per a la instal·lació d'un emissari per a la indústria, es destruí part del ja-

ciment. Més tard, un cop alliberats els terrenys del càmping, s'inicià l'excavació sistemàtica d'aquest important jaciment a partir de 1991 i fins el 2003, però després s'aturaren els treballs i avui resta abandonat en un lamentable estat de deixadesa¹.

Els treballs han determinat que el jaciment s'estén entre època tardo-república i els segles VI/VII. Es detecten alguns murs del segle I dC. però la traça principal de la vil·la es data en la segona meitat del segle II dC. Pot definir-se com un conjunt d'estances articulades entorn d'un gran pati. L'esquema segueix el tipus de vil·la amb pati intern en forma de U, amb porticats a les cares que donen al pati i també a la façana meridional. L'ala central de l'edifici era l'àrea residencial; a l'extrem del braç meridional es troba un important conjunt termal; i a l'oest de l'ala central de la vil·la hi ha una gran àrea rústica, amb pous, basses i un camp de *dolia*, on encara resta molt espai per excavar. El braç septentrional de la vil·la també és encara força desconegut. Cap al sud de les termes, hi ha un magatzem o *horreum*.

En el canvi entre els segles II i III hi ha una important reforma de les termes que s'orienta a la seva ampliació i embelliment, com mostra la instal·lació en aquest moment del mosaic del peixos. A partir del segle IV hi ha diverses reformes de l'edifici que es concreten en abandonament de determinades zones i en una reducció d'espais. En definitiva, pot ser definida com una vil·la marítima de les més importants de l'ager *Tarraconensis*.

Un element que ens interessa destacar en aquesta nota és la presència d'un conjunt de *dolia* en la *pars rustica* de la vil·la. Es tracta d'una zona només excavada parcialment i en la que se'n van documentar un total de 8 arrencats en dues fileres, que sense dubte formen part d'un magatzem agrícola bastant més extens (fig. 1). Aquesta zona fou excavada l'any 2000 i es va poder determinar

1. La bibliografia és extensa. Donem a continuació una llista dels principals treballs. SÁNCHEZ REAL, J. 1960: "El mosaico de los peces encontrado en la Pineda", *Diario Español*, 5 juny; BOBADILLA, M. 1969: "Mosaico de peces de La Pineda (Tarragona)", *Pyrenae*, 5, 141-153; BALIL, A.; MONDELO, R. 1985: "El mosaico con representación de peces hallado en las proximidades de Tarragona", *Boletín del Seminario de Estudios del Arte y Arqueología*, II, Valladolid, 251-256; SÁNCHEZ REAL, J. 1990: "En busca de Cal·lípolis", *Treballs Canongins*, 7, Tarragona, 133-186; MACIAS, J. M.; TUSET, F. 1996: "Excavacions arqueològiques a la vil·la romana de Cal·lípolis (Vila-seca, Tarragonès). Anys 1991-1993", *Tribuna d'Arqueologia* 1994-1995, Barcelona, 114-121; ADSESIAS, M. 1998: *Evidències del passat. Prehistòria i món antic a Vila-Seca*, Monografies de Vila-Seca, 20, Vila-seca; MACIAS, J. M. 2000a: "La vil·la romana de Cal·lípolis (Vila-seca, Tarragonès)", a: RUIZ DE ARBULO, J. (ed), *Tarraco 99. Arqueologia d'una capital provincial romana (Tarragona, 15-17 d'abril de 1999)*, Documents d'Arqueologia Clàssica, 3, Tarragona, 207-222; DÍAZ, M.; MACIAS, J. M. (2007): "La vil·la romana de la Pineda / Cal·lípolis (Vila-seca, Tarragonès)", a REMOLÀ, J. A. (coord.), *El territori de Tarraco: vil·les romanes del Camp de Tarragona*, Fòrum, 13, Tarragona, 133-151.

la seva cronologia —segle II dC.— i la seva amortització en el segle IV². Encara es té constància d'un altre *dolium* molt pròxim seccionat per les rases de 1979³.

Ara bé, quatre d'aquests *dolia* havien estat excavats anteriorment, probablement els anys 50 o 60, i van quedar a la vista, en una fossat, vora la caseta del càmping, on van ser visibles per als turistes que s'hi allotjaven fins que van ser novament colgats molts anys més tard. Ho confirmen alguns escrits dels anys 70 d'Enric Ballart, poc coneguts, entre ells un croquis amb la seva situació on s'hi pot llegir: "foso con cuatro dolias romanas seccionadas horizontalmente, en el interior del camping Callípolis. Junto a ellas, dos sillares romanos"⁴ (fig. 2). Desconeixem el moment exacte de la seva troballa, si quan les excavacions de 1955 o després, quan s'instal·là el càmping els anys 60. Sabem del cert que fou abans de 1974, atès que surten esmentats en un article de premsa⁵.

Recentment hem localitzat dues postals de Chinchilla amb sengles instantànies del moment de la troballa d'aquests quatre *dolia*⁶. En la primera (fig. 3) es veu una persona prenent mesures. En la segona (fig. 4) hi ha el detall de la vora d'un *dolium* trobat a l'excavació, i és aquesta la que presenta la inscripció que motiva la present nota. En el fragment fotografiat destaca, a més d'una inscripció, la presència de grapes de plom per reparar la gran gerra que s'hauria esquerdat. És un fet relativament freqüent en aquest tipus de contenidors que havien de suportar grans pressions.

En general els *dolia* no acostumen a portar inscripcions. És un fenomen que es dona en part de la Narbonesa, a Hispania (especialment al nord-est) i a Itàlia. Es tracta sempre d'inscripcions gravades després de la cuïta del recipient. El conjunt de signes presents correspon habitualment a un sistema de compte decimal i duodecimal d'una banda, i a unitats de mesura en *sextarii*, *urnae* i *amphorae*, de l'altra⁷.

2. MACIAS, J. M. 2000b: *Cal·lípolis, vil·la romana, Vila-seca (Tarragonès)*, Memòria d'excavació inèdita dipositada als SSTT de Cultura, esp. 22-32.

3. BALLART, E. 1979a: "Callípolis. Nuevos hallazgos", *La Voz de la Costa Dorada*, 286, Reus, 4-5.

4. BALLART, E. 1979b: "Interesantes hallazgos arqueológicos", *La Voz de la Costa Dorada*, 303, Reus, 6-9.

5. BALLART, E. 1974: "Restos arqueológicos junto al càmping Callípolis", *La Voz de la Costa Dorada*, 46, Reus, 10.

6. Unes postals força rares, que no havíem vist mai ni nosaltres ni els col·leccionistes de postals a qui les hem mostrat i de les que es degué fer una tirada molt curta.

7. Per a la interpretació d'aquest tipus d'inscripció és fonamental el llibre de Charlotte Carrato: CARRATO, Ch. 2017: *Le dolium en Gaule Narbonnaise (Ier s. a.C. – IIIe s. p.C.). Contribution à l'histoire socio-économique de la Méditerranée nord-occidentale*, Ausonius Éditions, Mémoires, 46, Bordeaux, esp. 186-193 i 651-716.

La inscripció, de la que no podem saber les mesures, se situa sota el llavi, en un lloc de fàcil lectura. Està realitzada *post cocturam*, com és freqüent, i s'hi poden llegir dos numerals precedits de dos signes. Davant del primer, s'endevina una M ja habitual en altres casos similars; davant del segon numeral un S amb una ratlla horitzontal a mitja alçada:

M XXIII S XXV

La presència de la M al començament del text s'interpreta com l'abreviatura del mot *mensura*. Quan la unitat de mesura és en *urnae* o *sextarii* s'acostuma a especificar; per tant, quan això no es dona, hom ha suposat que és la unitat més usada, és a dir l'*amphora*. La S es correspon a *sextarii*. Per tant, la inscripció es pot desenvolupar així:

M(ensura amphorae) XXIII S(extarii) XXV

Una àmfora són 26,364 l. Un *sextarius* és 1/48 part d'àmfora, és a dir, 0,547 l. Per tant, la capacitat que indica la inscripció, passada a patrons actuals, és de 620,047 litres, que queda dins dels límits normals dels *dolia*.

Piero Berni va recollir les marques sobre *dolium* del Camp de Tarragona⁸, concretament de diverses vil·les romanes: Els Munts (Altafulla), el Torrent de les Voltes (Puigpelat), La Boella (La Canonja), Mas de Gomandí (Riudoms) i La Burguera (Salou). Les capacitats d'aquelles que es poden llegir completes van dels 614,5 als 945 l. El conjunt més complet de marques a la nostra zona és sense dubte el de la *cella vinaria* la vil·la de la Burguera (Salou)⁹, encara per estudiar, però referenciat en l'esmentada obra de Berni.

En tot cas, aquesta breu però interessant inscripció, rescatada d'una postal, afegeix una nova mesura al corpus d'inscripcions sobre *dolia*.

8. BERNI, P.: "Epigrafia sobre *amphorae*, *tegulae*, *imbres* i *dolia* a l'àrea occidental del Camp de Tarragona", a GOROSTIDI, D.: *Ager Tarraconensis 3. Les inscripcions romanes*, Documenta, 16, Institut d'Estudis Catalans - Institut Català d'Arqueologia Clàssica, Tarragona, 2010, esp. 201-207. Caldria afegir-hi encara les trobades els anys 70 del segle passat al Mas d'en Bosc (Constantí) que romanen inèdites (comunicació personal del Sr. Joan Ribas).

9. La vil·la de la Burguera, de gran valor científic i patrimonial, fou destruïda en la seva major part després de la seva excavació —amb el vist-i-plau de l'administració (i)responsable— per a la construcció d'un hotel que, sarcàsticament, du el nom de "Vila romana". Vegeu BOSCH, F.; DÍAZ, M.; MACIAS, J. M.: "La vil·la romana de la Burguera (Salou, *ager Tarraconensis*): avanç preliminar", *Actes del simposi Les vil·les romanes a la Tarraconense. Implantació, evolució i transformació* (Lleida, 2007), Institut d'Estudis Ilerdencs, Barcelona, 2009, 155-163.

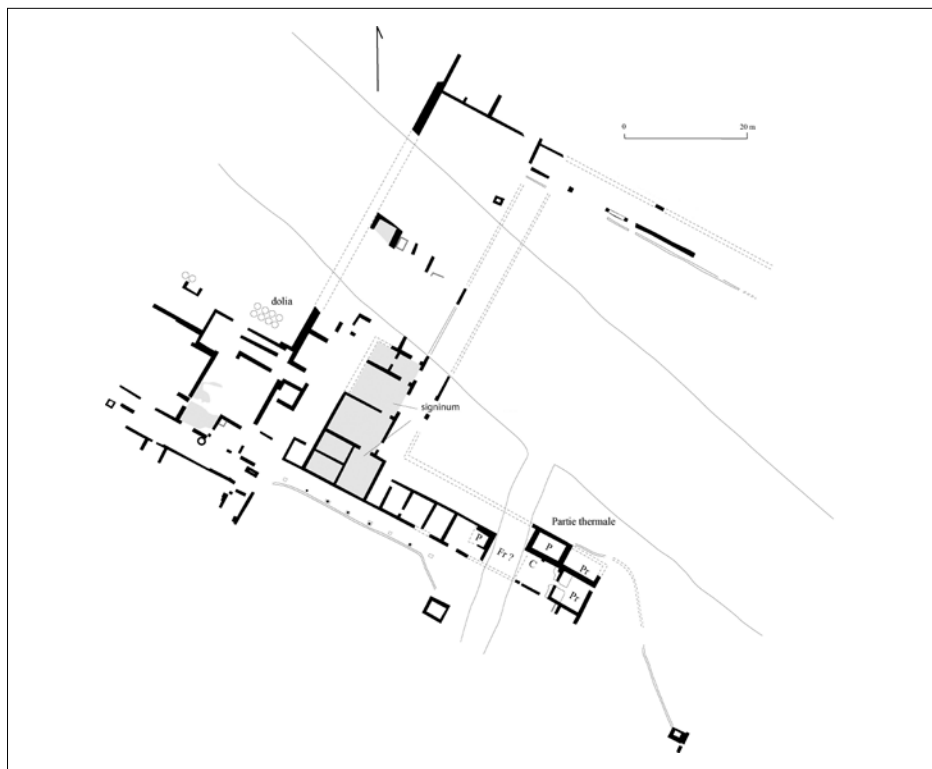

Figura 1. Plànol de la vil·la de Cal·lípols amb la situació dels dolia (gentilesa de J. M. Macias).

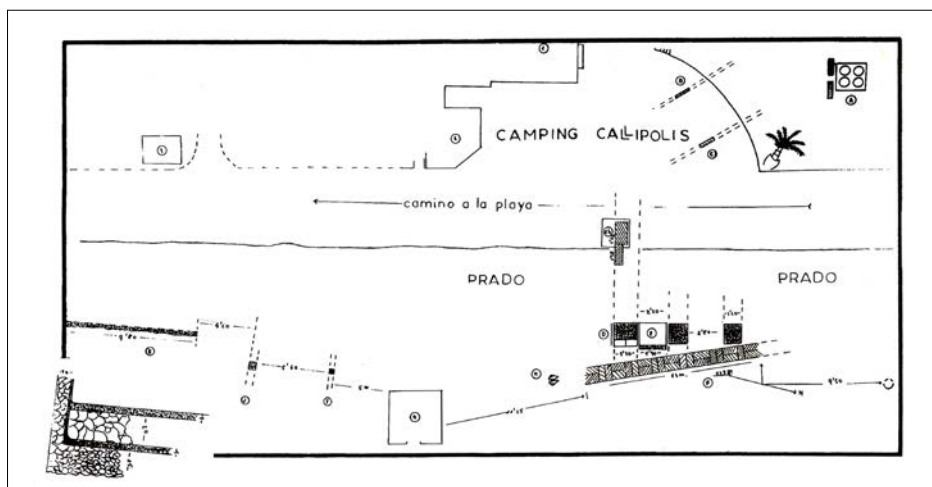

Figura 2. Croquis de les restes romanes elaborat per Enric Ballart el 1979 on s'ubiquen els dolia (lletra A).

Figura 3. Vista dels quatres dolia excavats (Chinchilla).

Figura 4. Detall de la vora de dolium amb inscripció (Chinchilla).